

<p>23 וַיֹּאמֶר לְמֶדָּה לְנַפְשׁוֹ עָדָה וְצִלָּהּ שָׁמַעַן קוֹלִי וַיֵּשֶׁי לְמֶדָּה הַאֲזִינָה אֲמַרְתִּי כִּי אִישׁ הֲרַגְתִּי לִפְצָעַי וְנִלְדָה לְחַפְרָתִי: 24 כִּי שָׁבַעְתִּים יָקָם-קָנֹז וְלִמְדָה שְׁבָעִים וַשְׁבָּעָה:</p> <p>25 וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת-לִי אֱלֹהִים יָרַע אֲחֵר תַּחַת הַכֶּלֶל כִּי הֲרִגוּ קָנֹז: 26 וַלִּשְׁת גַּם-הוּא יָלַד-בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֵנוֹשׁ אָז הוֹחֵל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה: פ</p>	<p>23 εἶπεν δὲ Λαμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναῖξιν Ἀδα καὶ Σελλα, ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς, γυναῖκες Λαμεχ, ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους, ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα ἐμοί, 24 ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Καὶν, ἐκ δὲ Λαμεχ ἑβδομηκοντάκις ἐπτά.</p> <p>25 Ἐγὼ δὲ Ἀδὰμ Εὐαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηθ λέγουσα Ἐξανέστησεν γάρ μοι ὁ θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἀβελ, ὃν ἀπέκτεινεν Καὶν.</p> <p>26 καὶ τῷ Σηθ ἐγένετο υἱός, ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνωσ· οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ.</p>	<p>23 Dixitque Lamech uxoribus suis Adæ et Sellæ : Audite vocem meam, uxores Lamech ; auscultate sermonem meum : quoniam occidi virum in vulnus meum, et adolescentulum in livorem meum.</p> <p>24 Septuplum ultio dabitur de Cain : de Lamech vero septuagies septies.</p> <p>25 Cognovit quoque adhuc Adam uxorem suam : et peperit filium, vocavitque nomen ejus Seth, dicens : Posuit mihi Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain. 26 Sed et Seth natus est filius, quem vocavit Enos : iste cœpit invocare nomen Domini.</p>
--	--	---

<h2 style="margin: 0;">בראשית 4 7</h2>		
<p>1 וַיְהִי אֲדָם יָדַע אֶת-חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת-יְהוָה: 2 וַתִּסֹּף לִלְדֹת אֶת-אַחִיו אֶת-אַבֶּל וַיְהִי-הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: 3 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא לָקִין מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה: 4 וְלִכְלֶל הִבְיֵא גַם-הוּא מִבְּכֹרֹת צֹאנוֹ וַיִּמְחַל-בְּהֵמוֹת וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל-הֶבֶל וְאֶל-מִנְחָתוֹ: 5 וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו: 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ: 7 הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב שָׂאת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁוֹקְתוֹ וְאַתָּה תִּמְשַׁל-בּוֹ: 8 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בֵּהֵימֹתָם בְּשָׂדֵה נִקְמָם קַיִן אֶל-הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ:</p>	<p>1 Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὐαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Καὶν καὶ εἶπεν Ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ.</p> <p>2 καὶ προσέθηκεν τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ. καὶ ἐγένετο Ἀβελ ποιμὴν προβάτων, Καὶν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν.</p> <p>3 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκεν Καὶν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ κυρίῳ,</p> <p>4 καὶ Ἀβελ ἤνεγκεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν. καὶ ἐπείδεν ὁ θεὸς ἐπὶ Ἀβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ,</p> <p>5 ἐπὶ δὲ Καὶν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχεν. καὶ ἐλύπησεν τὸν Καὶν λίαν, καὶ συνέπεσεν τῷ προσώπῳ.</p> <p>6 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Καὶν Ἴνα τί περίλυπος ἐγένου, καὶ ἴνα τί συνέπεσεν τὸ πρόσωπόν σου;</p> <p>7 οὐκ, ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκης, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἡμαρτες; ἠσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ.</p> <p>8 καὶ εἶπεν Καὶν πρὸς Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη Καὶν ἐπὶ Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.</p>	<p>1 Adam vero cognovit uxorem suam Hevam, quæ concepit et peperit Cain, dicens : Possedi hominem per Deum.</p> <p>2 Rursumque peperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor ovium, et Cain agricola.</p> <p>3 Factum est autem post multos dies ut offerret Cain de fructibus terræ munera Domino.</p> <p>4 Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui, et de adipibus eorum : et respexit Dominus ad Abel, et ad munera ejus.</p> <p>5 Ad Cain vero, et ad munera illius non respexit : iratusque est Cain vehementer, et concidit vultus ejus.</p> <p>6 Dixitque Dominus ad eum : Quare iratus es ? et cur concidit facies tua ?</p> <p>7 nonne si bene egeris, recipies : sin autem male, statim in foribus peccatum aderit ? sed sub te erit appetitus ejus, et tu dominaberis illius.</p> <p>8 Dixitque Cain ad Abel fratrem suum : Egrediamur foras. Cumque essent in agro, consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel, et interfecit eum.</p>

9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן
 אֵי הֲבֵל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר
 לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי
 אֲנִכִּי:
 10 וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ
 קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים
 אֵלַי מִן-הָאֲדָמָה:
 11 וַעֲתָה אָרוּר אַתָּה
 מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ לְקַחַת
 אֶת-דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדְךָ:
 12 כִּי תַעֲבֹד
 אֶת-הָאֲדָמָה לֹא-תִסְרֶף
 מִתְּפִיחָהּ לָךְ גֶּע וְגַד
 תְּהִינָה בְּאֲרָץ:
 13 וַיֹּאמֶר קַיִן
 אֶל-יְהוָה גְּדוֹל עֲוֹנִי
 מִנְּשָׂא:
 14 הֵן גִּרְשִׁית אֶתִּי
 הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
 וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתַּר וְהָיִיתִי
 גֶּע וְגַד בְּאֲרָץ וְהָיָה
 כָּל-מֹצְאֵי יְהִרְגֵנִי:
 15 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לִכְנֹן
 כָּל-הֲרֹג לְךָ שְׂבָעֵתִים
 יָקָם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן
 אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹתֵת אֹתוֹ
 כָּל-מֹצְאָיו:
 16 וַיֵּצֵא קַיִן מִלְּפָנֵי
 יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֲרָץ-נוֹד
 קְדֵמֶת-עֵדֵן

9καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Καὶν
 Ποῦ ἐστὶν Ἀβελ ὁ ἀδελφός
 σου; ὁ δὲ εἶπεν Οὐ γινώσκω·
 μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου
 εἰμι ἐγώ;
 10καὶ εἶπεν ὁ θεός Τί
 ἐποίησας; φωνὴ αἵματος τοῦ
 ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ
 τῆς γῆς.
 11καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ
 ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανεν τὸ
 στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ
 αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς
 χειρὸς σου·
 12ὅτι ἐργᾶ τὴν γῆν, καὶ οὐ
 προσθήσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς
 δοῦναί σοι· στένων καὶ
 τρέμων ἔση ἐπὶ τῆς γῆς.
 13καὶ εἶπεν Καὶν πρὸς τὸν
 κύριον Μείζων ἡ αἰτία μου
 τοῦ ἀφεθῆναι με·
 14εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον
 ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ
 ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
 κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι
 στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς
 γῆς, καὶ ἔσται πᾶς ὁ
 εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με.
 15καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ
 θεός Οὐχ οὕτως· πᾶς ὁ
 ἀποκτείνων Καὶν ἐπὶ
 ἑκδικούμενα παραλύσει. καὶ
 ἔθετο κύριος ὁ θεός σημεῖον
 τῷ Καὶν τοῦ μὴ ἀνελεῖν
 αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα
 αὐτόν.
 16ἐξῆλθεν δὲ Καὶν ἀπὸ
 προσώπου τοῦ θεοῦ καὶ
 ὤκησεν ἐν γῆ Ναιδ κατέναντι
 Εδεμ.

9Et ait Dominus ad Cain :
 Ubi est Abel frater tuus ?
 Qui respondit : Nescio :
 num custos fratris mei sum
 ego ?
 10Dixitque ad eum : Quid
 fecisti ? vox sanguinis
 fratris tui clamat ad me de
 terra.
 11Nunc igitur maledictus
 eris super terram, quæ
 aperuit os suum, et suscepit
 sanguinem fratris tui de
 manu tua.
 12Cum operatus fueris
 eam, non dabit tibi fructus
 suos : vagus et profugus
 eris super terram.
 13Dixitque Cain ad
 Dominum : Major est
 iniquitas mea, quam ut
 veniam merear.
 14Ecce ejicis me hodie a
 facie terræ, et a facie tua
 abscondar, et ero vagus et
 profugus in terra : omnis
 igitur qui invenerit me,
 occidet me.
 15Dixitque ei Dominus :
 Nequaquam ita fiet : sed
 omnis qui occiderit Cain,
 septuplum punietur.
 Posuitque Dominus Cain
 signum, ut non interficeret
 eum omnis qui invenisset
 eum.
 16Egressusque Cain a facie
 Domini, habitavit profugus
 in terra ad orientalem
 plagam Eden.

17 וַיֵּדַע קַיִן אֶת-אֲשֵׁרְתוֹ
 וַתַּהַר וַתֵּלֵד אֶת-חֲנוּךָ
 וַיְהִי בְנָהּ עֵיר וַיִּקְרָא
 שָׁם הָעֵיר כְּשֵׁם בְּנוֹ
 חֲנוּךָ:
 18 וַיִּנְלַד לְחֲנוּךָ
 אֶת-עֵיזֵד וְעֵיזֵד יָלַד
 אֶת-מַחֲוִיאֵל וּמַחֲוִיאֵל
 יָלַד אֶת-מַתוּשָׁאֵל
 וּמַתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת-לָמֶךְ:
 19 וַיִּחַק-לוֹ לְמֶךְ שְׁתֵּי
 נָשִׁים שָׁם הָאֶחָת עַדָּה
 וְשֵׁם הַשְּׁנַיִת צֵלָה:
 20 וַתֵּלֵד עַדָּה אֶת-יָבֵל
 הוּא הָיָה אֲבִי יִשְׁבַּ אֱהֵל
 וּמִקְנֶה:
 21 וְשָׁם אָחִיו יוֹבֵל הוּא
 הָיָה אֲבִי כָל-תַּפְּשֵׁ כְּנָוֵר
 וְעוֹגָב:
 22 וְצֵלָה גַם-הוּא יָלְדָה
 אֶת-תּוֹבֵל קַיִן לִטִּישׁ
 כָּל-חֲרָשׁ נְחָשֶׁת וּבְרָזָל
 וְאֶחָת תּוֹבֵל-קַיִן גַּעֲמָה:

17Καὶ ἔγνω Καὶν τὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
 συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν
 Ἐνωχ· καὶ ἦν οἰκοδομῶν
 πόλιν καὶ ἐπωνόμασεν τὴν
 πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
 υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνωχ.
 18Ἐγενήθη δὲ τῷ Ἐνωχ
 Γαιδαδ, καὶ Γαιδαδ
 ἐγέννησεν τὸν Μαιηλ, καὶ
 Μαιηλ ἐγέννησεν τὸν
 Μαθουσαλα, καὶ
 Μαθουσαλα ἐγέννησεν τὸν
 Λαμεχ.
 19καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λαμεχ
 δύο γυναῖκας, ὄνομα τῇ μιᾷ
 Ἀδα, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ
 Σελλα.
 20καὶ ἔτεκεν Ἀδα τὸν Ἰωβελ·
 οὗτος ἦν ὁ πατὴρ οἰκούντων
 ἐν σκιναῖς κτηνοτρόφων.
 21καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ
 αὐτοῦ Ἰουβαλ· οὗτος ἦν ὁ
 καταδείξας ψαλτήριον καὶ
 κιθάραν.
 22Σελλα δὲ ἔτεκεν καὶ αὐτὴ
 τὸν Θοβελ, καὶ ἦν
 σφυροκόπος χαλκεὺς χαλκοῦ
 καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ
 Θοβελ Νοεμα.

17Cognovit autem Cain
 uxorem suam, quæ
 concepit, et peperit
 Henoch : et ædificavit
 civitatem, vocavitque
 nomen ejus ex nomine
 filii sui, Henoch.
 18Porro Henoch genuit
 Irad, et Irad genuit
 Maviaël, et Maviaël
 genuit Mathusaël, et
 Mathusaël genuit
 Lamech.
 19Qui accepit duas
 uxores, nomen uni Ada, et
 nomen alteri Sella.
 20Genuitque Ada Jabel,
 qui fuit pater habitantium
 in tentoriis, atque
 pastorum.
 21Et nomen fratris ejus
 Jubal : ipse fuit pater
 canentium cithara et
 organo.
 22Sella quoque genuit
 Tubalcain, qui fuit
 malleator et faber in
 cuncta opera æris et ferri.
 Soror vero Tubalcain,
 Noëma.